

Tekmeria

Vol 14 (2018)

(2017-2018)

γεγενῆσθαι. μνηύεται οὖν ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκο-
 λούθων περὶ μὲν τῶν Ἑρμῶν οὐδέν, ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων
 περικοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ
 οἴνου γεγενῆσθαι. ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ · ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑΣ *ως ποιεῖται ἐν*
NATIONAL HELLENIC RESEARCH FOUNDATION · INSTITUTE OF HISTORICAL RESEARCH
 SECTION OF GREEK AND ROMAN ANTIQUITY *καὶ*
 αὐτὰ ὑπολαμβάνοντες οἱ μάλιστα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι
 ἐμποδῶν ὄντι σφίσι μὴ αὐτοῖς τοῦ δήμου βεβαίως προεστάναι,
 καὶ νομίσαντες, εἰ αὐτὸν ἐξελάσειαν, πρῶτοι ἂν εἶναι, ἐμεγά-
 λυνον καὶ ἐβόων ἔπι δῆμον καταλύσει τά τε μυστικά καὶ
 ἢ τῶν Ἑρμῶν περικοπή γένηται καὶ οὐδὲν εἴη αὐτῶν ὅτι οὐ
 μετ' ἐκείνου ἐπράχθη, ἐπιλέγοντες τεκμήρια τὴν ἄλλην αὐτοῦ
 ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν. ὁ δ' ἔν τε
ΣΥΜΒΟΛΕΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΟΥ
 ΚΟΣΜΟΥ · CONTRIBUTIONS TO THE HISTORY OF THE GREEK
 AND ROMAN WORLD · CONTRIBUTIONS A L'HISTOIRE DU
 MONDE GREC ET ROMAIN · BEITRÄGE ZUR GESCHICHTE
 DER GRIECHISCHEN UND RÖMISCHEN WELT · CONTRIBUTI
 PER LA STORIA DEL MONDO GRECO E ROMANO *καὶ ἐτοίμος ἦν*
 πρὶν ἐκπλεῖν κρινεσθαι, ἢ ἔτι ἀποκτείνεσθαι, ἢ ἔτι
 γὰρ καὶ τὰ τῆς παρανομίας ἐπεπρωτόθη, καὶ εἰ μὲν τούτων
 τι εἴργαστο, δίκην δοῦναι, εἰ δ' ἀπολυθείη, ἄρχειν. καὶ
 ἐπεμαρτύρητο μὴ ἀπόντος πέρι αὐτοῦ διαβολὸς ἀποδέχεσθαι,
 ἀλλ' ἤδη ἀποκτείνειν, εἰ ἀδελφὸς καὶ ὅτι σωφρονέστερον εἴη
 μὴ μετὰ τοιαύτης αἰτίας, πρὶν διαγνωθῆναι, πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ
 τοσοῦτ' ἀποστράτευματι. οἱ δ' ἐχθροὶ δεδιότες τὸ τε στρατεύμα
 μὴ εὖνουν ἔχρη, ἦν ἤδη ἀγωνίζηται, ὅ τε δῆμος μὴ μαλα-
 κίζηται θεραπεύων ὅτι δι' ἐκείνου οἱ τ' Ἀργεῖοι ξυνεστράτεον
 καὶ τῶν Μαντινέων τινές, ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον, ἄλλους
 ῥήτορας ἐνιέντες οἱ ἔλεγον νῦν μὲν πλείν αὐτὸν καὶ μὴ
 κατασχεῖν τὴν ἀναγωγὴν κρίνεσθαι ἐν ἡμέραις
ΑΘΗΝΑ · 2019 · ATHENS ῥηταῖς, βουλόμενοι ἐκ μείζονος διαβολῆς, ἦν ἔμελλον ῥῆον
 αὐτοῦ ἀπόντος ποιεῖν, μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγω-
 νίσασθαι. καὶ ἔδοξε πλείν τὸν Ἀλκιβιάδην.
 Μετὰ δὲ ταῦτα θέρουσ μεσοῦντος ἤδη ἡ ἀναγωγὴ ἐγίνετο

Δύο ἐνεπίγραφα ἐπιτύμβια μνημεῖα ἀπὸ τὴν ἀρχαία Μόρφυλο

Ilias Sverkos, Thomais Savvopoulou

doi: [10.12681/tekmeria.19335](https://doi.org/10.12681/tekmeria.19335)

Copyright © 2018, Ilias Sverkos

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Sverkos, I., & Savvopoulou, T. (2018). Δύο ἐνεπίγραφα ἐπιτύμβια μνημεῖα ἀπὸ τὴν ἀρχαία Μόρφυλο. *Tekmeria*, 14, 69–91. <https://doi.org/10.12681/tekmeria.19335>

ΗΛΙΑΣ ΣΒΕΡΚΟΣ – ΘΩΜΑΗ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

Δύο ἐνεπίγραφα ἐπιτύμβια μνημεῖα ἀπὸ τὴν ἀρχαία Μόρρυλο*

Κατὰ τὸ ἔτος 1989 οἱ Μιλτιάδης Β. Χατζόπουλος καὶ Λουΐζα Δ. Λουκοπούλου δημοσίευσαν στὴ σειρὰ *Μελετήματα* τοῦ Κέντρου Ἑλληνικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς Ἀρχαιότητος μίᾳ ἐξαιρετικῇ μονογραφίᾳ μὲ τίτλο *Morrylos, cité de la Crestonie*.¹ Στὴ μελέτη αὐτὴ ἐκδίδονται 8 συνολικὰ ἐπιγραφὲς μὲ ἔνδειξη προέλευσης τοὺς Ἄνω Ἀποστόλους τῆς περιφερειακῆς ἐνότητος Κιλκίς, θέση ἢ ὁποῖα ταυτίζεται μὲ τὴν ἀρχαία Μόρρυλο.² Πρόκειται γιὰ: i) Ἐνα τιμητικὸ ψήφισμα γιὰ τὸν Ἀλκέτα, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο ἡ πόλις τιμᾷ τὸν ἐπιφανῆ αὐτὸν πολίτη της ἐξαιτίας τῆς συμβολῆς του στὸν ἐπισιτισμὸ τῶν διερχόμενων ἀπὸ τὴν περιοχὴ στρατιωτικῶν μονάδων, τῆς χρηματοδότησης ἐκ μέρους του τῆς κατασκευῆς τοῦ τεύχους τῆς πόλης, τῆς φροντίδας του γιὰ τὸν ἐπισιτισμὸ τῶν κατοίκων καθὼς καὶ τῆς δωρεᾶς του στοὺς πολίτες καὶ στὸν Ἀσκληπιὸ ἀγελαίων βοῶν (205/4 π.Χ.);³ ii) Ἐνα ἐπίσης τιμητικὸ ψήφισμα γιὰ τὸν Παράμονο, γιὸ τοῦ Σαμαγόρου, τὸ ὁποῖο χρονολογεῖται γύρω στὸ 185-180 π.Χ. Σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιγραφὴ ἡ πόλις τιμᾷ

* Χρήσιμες ὑποδείξεις γιὰ τὴν εἰκονογραφία καὶ τὴ χρονολόγησι τῶν ἀναγλύφων ὀφείλουμε στὴν Καθηγήτρια Θ. Στεφανίδου-Τιβερίου καὶ στὴν ἐπίκ. Καθηγήτρια Ἐ. Παπαγιάννη (Θεσσαλονίκη).

1. Hatzopoulos, Loukopoulou 1989. Βλ. καὶ τὶς βιβλιοκρισίεις τῶν J.N. Corvisier, *REG* 104 (1991) 621-622· Y. Grandjean, *RA* 1991, 378-380· G. Marasco, *Epigraphica* 53 (1991) 290-291· J. Marcadé, *REA* 93 (1991) 186-187· C. Dobias-Lalou, *RPh* 65.2 (1991) [1993] 50-51· M. Zahrnt, *Gnomon* 65 (1993) 51-55· D. Mulliez, *AC* 64 (1995) 454-455. Πρβ. καὶ M.B. Hatzopoulos, *BullÉpigr* 1990, 472 + 1993, 366.

2. Γιὰ τὶς γνωστὲς γιὰ τὴν πόλις μαρτυρίεις βλ. Papazoglou 1988, 183-184· Hatzopoulos 2006a, 22. Πρβ. συνοπτικὰ Σαββοπούλου 1998, 93-96 = 2015, 148-151.

3. AMK 261: Hatzopoulos, Loukopoulou 1989, 41-56 ἀρ. II (= *SEG* XXXIX 605)· Hatzopoulos 1996β, 70-71 ἀρ. 54 (*SEG* XLVI 702)· Μισαηλίδου-Δεσποτίδου 1997, 29-30 ἀρ. 14· Rhodes, Lewis 1997, 190· Chandezon 2003, 97-102 ἀρ. 21. Πρβ. Dobias-Lalou (σημ. 1) 50-51 (*SEG* XLI 573· *BullÉpigr* 1995, 425)· Gschnitzer 1994, 288 σημ. 23 (*SEG* XLIV 539)· Hatzopoulos 1996a, 53, 55-56, 58 σημ. 6, 143 σημ. 3, 149-150, 154, 342· Hennig 1997, 366-367 (*BullÉpigr* 1998, 112 [Ph. Gauthier])· Σαββοπούλου 1998, 93· Thériault 2001a, 207-213· Thériault 2001β, 91· Hatzopoulos 2006β, 59 (*SEG* LV 666)· Paschidis 2006, 264 (*SEG* LVI 692).

τὸν Παράμονο μὲ δημόσιο ἔπαινο καὶ θάλλινο στέφανο, ἐπειδὴ δώρησε σ' αὐτὴ καὶ στὸ θεὸ Ἀσκληπιὸ ἀγελάδα, ἐξ ἧς καὶ ἐξηγενομένης ἐπιγονῆς πλείονος.⁴ iii) Μία ἀποσπασματικὰ σωζόμενη βασιλικὴ (;) ἐπιστολή.⁵ iv) Μία ὀροθετικὴ ἐπιγραφὴ αὐτοκρατορικῶν χρόνων, μὲ βάση τὴν ὁποία καθορίζονται τὰ ὄρια τοῦ ἀστικοῦ κέντρου τῆς πόλης (Μορρυλίων τῆς μητροπόλεως) σὲ σχέση μὲ τὴν περιφέρειά της (territorium).⁶ v) Μία ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ στὸν Ἀσκληπιό, τὴν Ἑγεία καὶ τὴν πόλη τῶν Μορρυλίων, τὴν ὁποία ἀνήγειρε ὁ καταγόμενος ἀπὸ τὴν πόλη Ἰωρον Σωσίας, γιὸς τοῦ Σωσιπόλεως (ca. 100 μ.Χ.).⁷ vi) Μία ἀποσπασματικὰ σωζόμενη ἐπίσης ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ, ἡ ὁποία προέρχεται ἀπὸ τὸ ἴδιο ἱερὸ καὶ χρονολογεῖται στὴν ἑλληνιστικὴ ἐποχὴ.⁸ vii) Τὴν ἐπιτύμβια ἐπιγραφὴ τῆς Ἀδύρας, κόρης τοῦ Ἀντιγόνου (3^{ος} αἰ. π.Χ.)⁹ καὶ viii) τὴν ἐπιτύμβια ἐπιγραφὴ τοῦ Ἀντιγόνου, γιοῦ τοῦ Νικάνδρου (2^{ος} αἰ. π.Χ.).¹⁰

4. AMK 27: Hatzopoulos, Loukouroulou 1989, 17-40 ἀρ. I (= SEG XXXIX 606)· Hatzopoulos 1996β, 69-70 ἀρ. 53 (SEG XLVI 702)· Hatzopoulos 1997, 17-21· Μισαηλίδου-Δεσποτίδου 1997, 28-29 ἀρ. 13· Rhodes, Lewis 1997, 190· Chandezon 2003, 96-102 ἀρ. 20· Hatzopoulos 2006α, 77-78 (SEG LVI 693). Πρβ. Hatzopoulos 1996α, 53, 55, 58 σημ. 6, 63 σημ. 1, 143 σημ. 3, 148, 154, 257-258, 342, 386· Σαββοπούλου 1998, 93-94.

5. AMK 28: Hatzopoulos, Loukouroulou 1989, 56-57 ἀρ. III (= SEG XXXIX 607).

6. AMK 214: Hatzopoulos, Loukouroulou 1989, 57-63 ἀρ. IV (= SEG XXXIX 608· *BullÉpigra* 1990, 472). Πρβ. Decourt 1990, 184· Grandjean (σημ. 1) 379· Hatzopoulos 1996α, 66, 71· Veligianni 1995, 141· Nigdelis, Sverkos 2009, 166· Σαββοπούλου 1998, 96-97 = Σαββοπούλου 2015, 150-151. Γιὰ τὴ σημασία τοῦ ὄρου *μητρόπολις* στὴ συγκεκριμένη ἐπιγραφὴ βλ. ἐπίσης Puech 2004, 363.

7. AMK 262: Hatzopoulos, Loukouroulou 1989, 63-66 ἀρ. V (= SEG XXXIX 610). Πρβ. Papazoglou 1988, 336· Βουτυράς 1993, 254-255· Hatzopoulos 1996α, 72-73· Tatakis 1998, 114 ἀρ. 2· Hatzopoulos 2006α, 22· Ζάννης 2008, 97-113 (ὅπου καὶ ἡ σχετικὴ μέχρι τοῦδε συζήτηση γιὰ τὴ θέση τοῦ Ἰώρου· πρβ. *BullÉpigra* 2011, 423 καὶ SEG LVIII 630), ἰδιαίτερα 99 (γιὰ τὴν ἐπιγραφὴ ἀπὸ τὴ Μόρρυλο).

8. AMK 30: Hatzopoulos, Loukouroulou 1989, 66-67 ἀρ. VI (= SEG XXXIX 609). Πρβ. Dobias-Lalou (σημ. 1) 51-52 (SEG XLI 573)· Βουτυράς 1993, 255 σημ. 20· Tatakis 1998, 118 ἀρ. 6· Σβέρκος, Τζαναβάρη 2009, 215.

9. AMK 400: Hatzopoulos, Loukouroulou 1989, 68 ἀρ. VII (= SEG XXXIX 611). Πρβ. ἤδη Ἰ. Βοκοποπούλου, *ΑΔ* 35 (1980) [1988] Χρον. Β2, 369 + *AR* 36 (1988/1989) [1989] 62 (= SEG XXXVIII 627). Βλ. καὶ κατωτ. σημ. 62.

10. AMK 400: Hatzopoulos, Loukouroulou 1989, 68 ἀρ. VIII (= SEG XXXIX 612).

Στην άνωτέρω μελέτη συγκεντρώνονται και μελετώνται επίσης τὰ γνωστά μέχρι τότε ἔργα γλυπτικής ἀπὸ τὴν πόλη.¹¹ Κάποια ἀπὸ αὐτὰ εἶναι σήμερα χαμένα, ἢ πλειονότητα δὲ τῶν ὑπολοίπων δημοσιεύθηκε πρόσφατα ἀπὸ τὸν Γιώργο Δεσπίνη στὸν 2^ο καὶ 3^ο τόμο τοῦ Καταλόγου τῶν Γλυπτῶν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης.¹² Ἐπιπλέον, ἡ Ἰουλία Βοκοτοπούλου δημοσίευσε στὰ Χρονικά τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Δελτίου τοῦ ἔτους 1982 μία ἐπιτύμβια στήλη, ἢ ὁποία βρέθηκε κατὰ τὴ διάνοιξη τῆς ὁδοῦ Μαυρονερίου-Πικρολίμνης (ἢ περιοχὴ ἀνήκει πιθανότατα στὸ *territorium* τῆς Μορρύλου).¹³ Στὸ ἀνάγλυφο πεδίο παριστάνονται σὲ τρεῖς ζῶνες δέκα πρόσωπα, ἐνῶ σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιγραφή τὸ μνημεῖο ἀνήγειραν οἱ ἀδελφοὶ Ἀπολλόδωρος καὶ Ἀρτεμίδωρος στὴ μνήμη τῶν γονέων τους Ἀρτέμινος καὶ Ἡλιοῦνος (2^{ος} αἰ. μ.Χ.).¹⁴

Μὲ ἐξάιρεση τὴν περιορισμένη ἀρχαιολογικὴ ἔρευνα ποὺ διηνήγησε στοὺς Ἄνω Ἀποστόλους κατὰ τὴ δεκαετία τοῦ 1960 ἡ Φωτεινὴ Παπαδοπούλου-

11. Hatzopoulos, Loukoroulou 1989, 69-79.

12. Πρόκειται γιὰ τὰ ἀκόλουθα: i) AMΘ 1018 – Κεφαλὴ Ἀσκληπιοῦ (τέλη 4^{ου} αἰ. π.Χ.): Hatzopoulos, Loukoroulou 1989, 70 ἀρ. 1 = *KGMΘ* II, 18-19 ἀρ. 154. ii) AMΘ 1013 – Γυναικεία κεφαλὴ (3^{ος} αἰ. π.Χ.): Hatzopoulos, Loukoroulou 1989, 70-71 ἀρ. 2 = *KGMΘ* II, 19-20 ἀρ. 155. iii) AMΘ 947 + 1165 – Ἀγαλμάτιο Ἀσκληπιοῦ (1^{ος} αἰ. π.Χ.): Hatzopoulos, Loukoroulou 1989, 71-72 ἀρ. 4 = *KGMΘ* II, 28-29 ἀρ. 164. iv) AMΘ 1090 – Ἀγαλμάτιο Ἀσκληπιοῦ (1^{ος} αἰ. π.Χ.): Hatzopoulos, Loukoroulou 1989, 71 ἀρ. 3 = *KGMΘ* II, 29 ἀρ. 165. v) AMΘ 224 – Γυναικεῖο ἀγαλμάτιο (1^{ος} αἰ. π.Χ.): Hatzopoulos, Loukoroulou 1989, 72 ἀρ. 5 = *KGMΘ* II, 31-32 ἀρ. 170. vi) AMΘ 1158 – Πλίνθος ἀγαλατίου Ἀσκληπιοῦ (ἴσως 1^{ος} αἰ. μ.Χ.): Hatzopoulos, Loukoroulou 1989, 72 ἀρ. 6 = *KGMΘ* II, 42 ἀρ. 181. vii) AMΘ 6839 – Ἄκρο χέρι ἀγαλατίου μὲ φιάλη (τέλη 4^{ου} αἰ. π.Χ./πρώιμοι ἑλληνιστικοὶ χρόνοι): Hatzopoulos, Loukoroulou 1989, 73 ἀρ. 8 = *KGMΘ* III, 17-18 ἀρ. 345 (ὅπου ἡ προέλευσί του ἀπὸ τὴ Μόρρυλο δὲ θεωρεῖται βέβαιη).

13. Γιὰ τὶς λοιπὲς ἀρχαιότητες ἀπὸ τὸ Μαυρονέρι (AMK 319-320 καὶ 406) βλ. Hatzopoulos, Loukoroulou 1989, 40 μὲ σημ. 3, 63, 69. Ἀπὸ τὸ Μαυρονέρι προέρχεται καὶ τὸ ἀνάγλυφο ἀρ. 9359 στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο τῆς Θεσσαλονίκης.

14. AMK 406 + 706: Ἰ. Βοκοτοπούλου, *ΑΔ* 37 (1982) [1989] Χρον. Β2, 286 (πίν. 188β) + E.B. French, *AR* 37 (1990-1991) [1991] 53 + *BCH* 114 (1990) 796, 798 φωτ. 141 (= *SEG XXXIX* 613· *BullÉpigr* 1991, 397). Γιὰ τὰ πρόσωπα βλ. ἐπίσης *LGPN* IV, s.v. Γιὰ τοὺς τύπους τῆς δοτικῆς Ἡλιοῦνι καὶ Ἀρτέμινι βλ. Dubois 2010, 404 σημ. 34 καὶ Σβέρκος, *Τζαναβάρι* 2010, 216-217 ἀντίστοιχα.

Ζαφειροπούλου¹⁵ και μία σωστική ανασκαφή κατά τὸ ἔτος 2002, ἔξαιτίας τῆς δημιουργίας ὕδατοδεξαμενῆς στὴν κορυφή τοῦ ὑψώματος τῆς Μορρούλου,¹⁶ συστηματικὴ ἀνασκαφικὴ ἔρευνα τόσο στοὺς Ἴων Ἀποστόλους ὅσο καὶ στὴν εὐρύτερη περιοχὴ δὲν πραγματοποιήθηκε ποτέ. Ἐτσι, ἡ πλειονότητα τῶν ἀρχαιοτήτων ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἐκεῖ ἀποτελοῦν τυχαῖα εὐρήματα. Ὡστόσο, καλύπτουν ἓνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 4^{ου} αἰ. π.Χ. ἕως καὶ τὸν 3^ο αἰ. μ.Χ.¹⁷ Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι σημαντικὴ θέση στὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τῆς πόλης κατέχει τὸ ἱερὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐκεῖ θὰ στηθοῦν, σύμφωνα μὲ τὰ ψηφίσματα γιὰ τὰ ὁποῖα ἔγινε λόγος παραπάνω ἢ γραπτῆ εἰκῶν τοῦ Ἀλκέα καὶ ἡ στηλὴ μὲ τὸ τιμητικὸ ψήφισμα γιὰ τὸν Παράμονο, γιὸ τοῦ Σαμαγόρου.¹⁸ Ἡ παρουσία μάλιστα μεταξὺ τῶν ἀναθετῶν τοῦ Ἀσκληπείου τοῦ καταγόμενου ἀπὸ τὴ Λητὴ Ζωΐλου κατὰ τὴν ἑλληνιστικὴ ἐποχὴ καὶ τοῦ Σωσία, γιοῦ τοῦ Σωσιπόλεως ἀπὸ τὸ Ἴωρον στὰ τέλη τοῦ 1^{ου} ἢ στὶς ἀρχὲς τοῦ 2^{ου} αἰ. μ.Χ.¹⁹ δείχνει ὅτι ἡ ἐμβέλεια τοῦ ἱεροῦ ξεπερνοῦσε τὰ ὅρια τῆς πόλης καὶ διήρκησε μεγάλο χρονικὸ διάστημα.

Στὴν παρούσα ἐργασία δημοσιεύονται δύο ἐνεπίγραφα ἐπιτύμβια μνημεῖα τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ τοὺς Ἴων Ἀποστόλους καὶ παραδόθηκαν στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Κιλκίς τὰ τελευταῖα χρόνια. Σύντομη περιγραφή

15. Κατὰ τὴν ἔρευνα ἀποκαλύφθηκε ὑπόκαυστο ρωμαϊκῶν χρόνων καθὼς καὶ ἄλλα ἀρχιτεκτονικὰ κατάλοιπα· βλ. Φ.Μ. Παπαδοπούλου, *ΑΔ* 17 (1961-1962) [1963] *Χρον. Β*, 207 (*Bull'Épigr* 1964, 253)· H.S.F. Hood, «Archaeology in Greece, 1961-62», *AR* 8 (1961-1962) 14· G. Daux, «Chronique des fouilles et découvertes archéologiques en Grèce en 1961», *BCH* 86 (1962) 815-816· Πέτσας 1967, 309 ἀρ. 111. Βλ. σχετικὰ Μάνος 1966, 57-58· Χ. Μακαρόνας, *ΑΔ* 27 (1972) [1977] *Χρον. Β2*, 499· Hatzopoulos, Loukourouli 1989, 39-40· Parazoglou 1988, 183 σημ. 64· Σαββοπούλου 1998, 16-17· Σαββοπούλου 2015, 36-39. Νὰ σημειωθεῖ ἡ ἀνακάλυψη στὸ χωριὸ Ἴων Ἀπόστολοι κατὰ τὸ ἔτος 1978 ἐνδὸς κιβωτιόσχημου τάφου· βλ. σχετικὰ Κ. Ρωμιοπούλου, *ΑΔ* 33 (1978) [1985] *Χρον. Β2*, 234.

16. Θ. Σαββοπούλου, *ΑΔ* 56-59 (2001-2004) [2012] *Χρον. Β3α*, 85-86 καὶ 205-206.

17. Hatzopoulos, Loukourouli 1989, 78-79, 116-117.

18. Βλ. ἀνωτ. σημ. 3, στ. 16-18: *τῆθῆναι δὲ αὐτοῦ | τὴν εἰκόνα [ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ | [τό]πῳ τοῦ Ἀ[σ]κληπείου*· σημ. 4, στ. 16-21: *σταθῆναι δὲ τὴν | [σ]τήλην δι' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ | [τ]όπῳ τοῦ Ἀσκληπείου, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ | [τ]ῶν πολιτῶν ἐνβλέποντες ὡς ἀπονέ|μεται τις χάρις τοῖς τοιοῦτοις ἀνδράσ[ι]ν | παρορμῶσιν πρὸς τὴν ὁμοίαν αἴρε[σ]ιν*. Βλ. σχετικὰ καὶ Βουτυρᾶς 1993, 255-256.

19. Βλ. ἀνωτ. σημ. 7 καὶ 8.

καὶ φωτογραφία τοῦ πρώτου δημοσιεύθηκαν στὰ Χρονικά τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Δελτίου τοῦ ἔτους 1999, ἐνῶ συνοπτικὴ περιγραφή τοῦ δευτέρου δίνεται σ' ἐκεῖνα τοῦ ἔτους 2012.²⁰

1. Ἐπιτύμβιο ἀνάγλυφο τοῦ Ἀλεξάνδρου

ΑΕΜΚ 8260. Ὁρθογώνια πλάκα ἀπὸ ὑπόλευκο χονδρόκοκκο μάρμαρο, σπασμένη σὲ τέσσερα κομμάτια τὰ ὁποῖα ἔχουν συγκολληθεῖ. Λείπει μεγάλο τμήμα τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, ἐνῶ ἀποκρούσεις ὑπάρχουν στὸ πλαίσιο τῆς παράστασης, καθὼς καὶ στὰ σημεῖα ἀνάμεσα στὰ θραύσματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν συγκολληθεῖ μὲ γύψο. Μικρότερες φθορὲς ὑπάρχουν στὰ πρόσωπα τῶν σωζόμενων μορφῶν. Οἱ πλάγιες πλευρὲς εἶναι πρόχειρα δουλεμένες, ἐνῶ ἡ πίσω χονδροδουλεμένη, γεγονὸς ποὺ δικαιολογεῖ τὴν ὑπόθεση ὅτι τὸ μνημεῖο ἦταν ἐντοιχισμένο σὲ μεγαλύτερο ταφικὸ κτίσμα.²¹ Φαιόχρωμο ἴζημα καὶ ἄλατα καλύπτουν ὀλόκληρὴ τὴν ἐπιφάνεια τῆς πλάκας. Στὸ ἀνάγλυφο ὀρθογώνιο πεδίο, ποὺ περιβάλλεται ἀπὸ πρόχειρο πλαίσιο, εἰκονίζονταν πέντε συνολικὰ προτομέες σὲ δύο ζῶνες. Στὴν ἐπάνω ζώνη σώζεται ἡ προτομὴ ὄριμου ἄνδρα, ντυμένου μὲ χιτῶνα καὶ ἱμάτιο. Τὸ κεφάλι του ἔχει περίπου κυβικὸ σχῆμα. Ὁ ὄγκος τῶν μαλλιῶν σχηματίζεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ καμπύλους βοστρύχους καὶ ἀκολουθεῖ τὸ περίγραμμα τοῦ κρανίου ἀφήνοντας ἀκάλυπτα τὰ μεγάλα αὐτιά. Τὸ πρόσωπο εἶναι εὐσαρκο μὲ μεγάλα ἀμυγδαλωτὰ μάτια καὶ βαριὰ βλέφαρα. Οἱ ρινοπαραϊακὲς αὐλακες εἶναι τονισμένες, ἐνῶ μιὰ βαθιὰ ρυτίδα αὐλακώνει τὸ μέτωπο. Μὲ μικρὰ χτυπήματα τῆς σμίλης δηλώνεται τὸ κοντὸ γένι. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὴ μορφὴ συνόδευε στὰ δεξιὰ γυναικεία προτομή, ἡ ὁποία ἀπέδιδε τὴ σύζυγο τοῦ ἐκλιπόντος. Στὴν κάτω σειρὰ εἰκονίζονται παρατακτικὰ καὶ σὲ μικρότερη κλίμακα τρεῖς προτομέες, τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ὁποίων φανερώνουν τὴ νεαρή τους ἡλικία καὶ ἀντιστοιχοῦν πιθανότατα στὰ τέκνα τοῦ ζεύγους. Ἀριστερά, παριστάνεται ἡ προτομὴ ἀγένειου νέου ποὺ φορᾷ χιτῶνα καὶ ἱμάτιο. Τὸ κεφάλι του, ἂν καὶ εἶναι ἀρκετὰ διαβρωμένο, ἔχει περίπου κυβικὸ σχῆμα. Τὰ κοντὰ μαλλιά του ἀκολουθοῦν τὸ περίγραμμα τοῦ κρανίου καὶ δηλώνονται μὲ μιὰ σειρὰ ἐγχαράκτες γραμμές. Τὸ πρόσωπο εἶναι εὐσαρκο μὲ μεγάλα ἀμυγδαλωτὰ μάτια καὶ μεγάλα αὐτιά. Ἡ νεαρὴ γυναικεία μορφὴ στὸ κέντρο, τῆς ὁποίας τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου ἔχουν ἐπίσης ἀλλοιωθεῖ, φορᾷ χιτῶνα καὶ ἱμάτιο

20. Θ. Σαββοπούλου, ΑΔ 54 (1999) [2006] Χρον. Β2, 566 (εἰκ. 74). ΑΔ 67 (2012) [2016] Χρον. Β2, 474 (εἰκ. 37)· πρβ. *Bull'Épigr* 2017, 325.

21. Γιὰ παρόμοια μνημεῖα βλ. Στεφανίδου-Τιβερίου 2009, 387-403 (μὲ τὴν προηγούμενη βιβλιογραφία).

που πέφτει χαλαρά στους ώμους της. Έχει μεγάλα αμυγδαλωτά μάτια και τὰ μαλλιά της ἀκολουθοῦν τὸν τύπο τῆς λεγόμενης πεπονοειδοῦς κόμμωσης. Ὡς τὸ ἄνω ὕψος τοῦ λαιμοῦ σώζεται ἡ προτομὴ στὸ δεξιὸ τμήμα τοῦ ἀναγλύφου. Ἡ ὁμοιότητα στὴν ἀπόδοση τῶν ἐνδυμάτων μετὰ τὴν προτομὴ τοῦ νεαροῦ ἀνδρα στὰ ἀριστερὰ τῆς παράστασης δικαιολογοῦν τὴν ἀπόδοση τῆς μορφῆς σὲ ἐπίσης νεαρὸ ἄνδρα. Διαστάσεις: Ὑψος: 0,58 μ. Πλάτος: 0,41 μ. Πάχος: 0,085 μ. Ὑψος γραμμάτων: 0,02-0,022. Διάστιχο: 0,005. (εἰκ. 1)

Στὴν ἐπίπεδη ἐπιφάνεια κάτω ἀπὸ τὸ ἀνάγλυφο εἶναι χαραγμένη ἡ ἀκόλουθη ἐπιγραφή:

Σεκοῦνδα Ἀλεξάνδρω τῶ γλυ-
κυτάτω ἀνδρὲι μνείας χάριν

App.cr.: 1. Τὸ ἀνάγλυφο εἶναι σπασμένο στὸ σημεῖο ὅπου ἦταν χαραγμένη ἡ ἀριστερὴ κεραία τοῦ νῦ τοῦ ὀνόματος Ἀλεξάνδρω· συμπίλημα Ω+Γ. || 2. συμπίλημα M+N+E.

Ἄν καὶ ἡ χάραξη τῆς ἐπιγραφῆς δὲν εἶναι ἰδιαίτερα ἐπιμελημένη, τὰ γράμματα φέρουν ἔντονους ἀκρέμονες. Ὁ τύπος τῆς γραφῆς καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων –χρήση γωνιωδῶν ἔψιλον, σῖγμα καὶ ὠμέγα καὶ ρομβοειδοῦς ὄμικρον– παραπέμπουν σὲ ἐπακριβῶς χρονολογημένες στὰ τέλη τοῦ 2^{ου} ἢ στὸ ἀ΄ μισὸ τοῦ 3^{ου} αἰ. μ.Χ. ἐπιγραφὲς ἀπὸ τὴ Μακεδονία.²² Παράλληλα, τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν πορτρέτων τοῦ ἀναγλύφου δικαιολογοῦν μία ἀκριβέστερη χρονολόγηση τοῦ μνημείου στὸ ἀ΄ τέταρτο τοῦ 3^{ου} αἰ. μ.Χ. καὶ εἰδικότερα στὴν ἐποχὴ τοῦ αὐτοκράτορα Καρακάλλα ἢ λίγο ἀργότερα: Ἡ κόμμωση τῆς ἀνδρικῆς μορφῆς ὁμοιάζει μετὰ ἐκείνη τοῦ αὐτοκράτορα,²³ ἐνῶ τῆς γυναικείας μορφῆς μετὰ ἐκείνη τῆς νεαρῆς συζύγου τοῦ Πλαυτίλλας.²⁴

Τὸ ἀνάγλυφο ἦταν στημένο στὸν οἰκογενειακὸ τάφο τὸν ὁποῖο κατασκεύασε ἡ Σεκοῦνδα γιὰ τὸ σύζυγό της Ἀλέξανδρο καὶ πιθανότατα γιὰ τὴν ἴδια καὶ τὰ τέκνα τους, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀκόμη ἐν ζωῇ καὶ τὰ ὀνόματά τους δὲν

22. Σύγκρισε π.χ. τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς EKM II 602 (Εὐρωπός, 199/200 μ.Χ.).

23. Βλ. π.χ. Fittschen, Zanker 1985, 102-104 ἀρ. 88 (προτομὴ Καρακάλλα ἢ Γέτα, ca. 208 μ.Χ.).

24. Πρβ. τὴν προτομὴ κοριτσιοῦ στὸ Μουσεῖο τοῦ Καπιτωλίου, Fittschen, Zanker 1983, 103 Nr. 152 (ὄψιμη Ἀτωνίνεια/πρώιμη ἐποχὴ Σεβήρων). Βλ. ἐπίσης Θ. Στεφανίδου-Τιβερίου, στὸ KGMΘ II, 216-217 ἀρ. 306 καὶ Δ. Καπλανίδου, στὸ KGMΘ II, 217-219 ἀρ. 307.

ἀναγράφονται στην ἐπιγραφή.²⁵ Ἄν καὶ τὰ ὀνόματα Ἀλέξανδρος καὶ Σεκοῦνδα μαρτυροῦνται γιὰ πρώτη φορά στήν προσωπογραφία τῆς Μορρύλου,²⁶ ἡ χρήση τους εἶναι ιδιαίτερα διαδεδομένη τόσο στή λοιπή Μακεδονία ὅσο καὶ στόν ὑπόλοιπο ἑλληνικό κόσμο. Τό πρώτο ἀποκτᾷ ιδιαίτερα προσφιλή χαρακτήρα ἀπό τήν ἑλληνιστική ἐποχή καί μετά.²⁷ Τό δεύτερο ἀνήκει στήν κατηγορία τῶν «numeral cognomina»²⁸ καί, σύμφωνα μέ τόν Η. Solin, κατέχει τή δεύτερη ὡς πρὸς τή συχνότητά του θέση μεταξύ τῶν λατινικῶν cognomina στίς λατινόφωνες ἐπαρχίες τῆς αὐτοκρατορίας· τεκμηριώνεται ὡστόσο ιδιαίτερα συχνά καί στίς ἐπιγραφές ἀπό τό ἀνατολικό τμήμα τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.²⁹ Στή Μακεδονία, ἐκτός ἀπό τό ὄνομα Σεκοῦνδος/α, ἀπαντοῦν οἱ τύποι Σεκοῦνδιλλα, Σεκουνδίνος καί Σεκουνδίων.³⁰ Ἐάν ἡ ἀπουσία gentilicium ἀπό τήν ὀνοματοθεσία τῶν προσώπων ἀποτελεῖ κριτήριο γιὰ τή χρονολόγηση τῆς

25. Γιὰ τήν «ἀναντιστοιχία» ἀνάμεσα στά εἰκονιζόμενα πρόσωπα καί σέ ἐκεῖνα πού ἀναφέρονται στίς ἐπιγραφές τῶν ἀναγλύφων βλ. Ἀλλαμανῆ-Σουρῆ 2014, 281-283. Τὰ ὀνόματα τῶν τέκνων τῆς οἰκογένειας δέν ἀναγράφονται π.χ. καί στήν περίπτωση τῶν ἀναγλύφων: Ἐμμ. Βουτυράς, στό *ΚΓΜΘ* I, 158-159 ἀρ. 129 (ὄψιμα χρόνια τῶν Ἀντωνίνων/πρώιμα χρόνια Σεβήρων), Εἰ. Χιώτη, στό *ΚΓΜΘ* III, 260-262 ἀρ. 589 (μέσα 2^{οῦ} αἰ. μ.Χ.), 263-265 ἀρ. 591 (179/80 μ.Χ.).

26. Γιὰ τὰ πρόσωπα πού μαρτυροῦνται στίς ἐπιγραφές τῆς Μορρύλου βλ. Hatzopoulos, Loukouroulou 1989, 77, 112, 115-116· Hatzopoulos 1996a, 211-212. Σ' αὐτά θά πρέπει νά προστεθοῦν καί τὰ πρόσωπα τοῦ ἐπιτυμβίου ἀναγλύφου τῆς σημ. 14.

27. Γιὰ τή συχνότητα τοῦ ὀνόματος βλ. *LGNP* I, II, III.A, III.B, IV, V.A, V.B, V.C, s.v. (3118 πρόσωπα). Τό ὄνομα εἶναι τρίτο σέ σειρὰ συχνότητας μεταξύ τῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων τῆς Ρώμης, Solin 2003², 191-200, 1559 (577 παραδείγματα). Γιὰ τό δημοφιλή χαρακτήρα τοῦ ὀνόματος βλ. καί τίς παρατηρήσεις τοῦ Η. Solin 2001a, 58.

28. Petersen 1963, 347-354 (ἰδιαίτερα 348-349)· Kajanto 1965, 30bis, 74-77, 105-106, 127, 292· Crespo Ortiz de Zárate 2006, 101-118 (ἰδιαίτερα 104-105)· Salomies 2009, 515-531 (ἰδιαίτερα 524-526).

29. Solin 2001β, 191-193, 200-202. Πρβ. *LGNP* I-V.C, s.v. Σεκοῦνδα (134 παραδείγματα), s.v. Σεκοῦνδος (212 παραδείγματα).

30. Σεκοῦνδα/ος: *LGNP* IV, s.v. (13 + 28=41 πρόσωπα)· Tatakí 2006, 513-515 ἀρ. 156 (40 μαρτυρίες), 639 + *IG* X 2.1 Suppl. 1085, 1276, 1280, 1496. Σεκοῦνδιλλα: *LGNP* IV, s.v. (1)· Tatakí 2006, 513 ἀρ. 153 + *IG* X 2.1 Suppl. 1137. Σεκουνδίνος: *LGNP* IV, s.v. (1)· Tatakí 2006, 513 ἀρ. 154. Σεκουνδίων: *LGNP* IV, s.v. (1)· Tatakí 2006, 513 ἀρ. 155. Ὡς supernomen χρησιμοποιεῖται τό ὄνομα Σεκοῦνδος στήν *IG* X 2.1 Suppl. 1211 (Θεσσαλονίκη, 2^{ος} αἰ. μ.Χ.).

ἐπιγραφῆς πρὶν τὸ 212 μ.Χ., ἢ ὀφείλεται στὴ βούληση τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς νὰ προσδιορισθοῦν μόνον μὲ τὰ προσωπικά τους ὀνόματα (*cognomina*), ἂν καὶ εἶναι πολῖτες τῆς *constitutio Antoniniana*, δὲν μπορεῖ νὰ εἰπωθεῖ μὲ βεβαιότητα.³¹

II. Ἐπιτύμβια στήλη τῆς οἰκογένειας τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Φιλοῦς
 ΑΕΜΚ 11394. Ὁρθογώνια πλάκα μὲ ἀετωματικὴ ἐπίστεψη ἀπὸ ὑπόλευκο χονδρόκοκκο μάρμαρο. Εἶναι σπασμένη σὲ τέσσερα κομμάτια συγκολλημένα μεταξὺ τους. Μικρὲς ἀπολεπίσεις καὶ ἀποκρούσεις ὑπάρχουν κυρίως στὰ σημεῖα ποὺ ἐνώνονται τὰ συνανήκοντα τμήματα τοῦ μνημείου καθὼς καὶ στὶς δύο πλευρὲς τοῦ πεδίου ὅπου τὸ κείμενο τῆς ἐπιγραφῆς. Οἱ κρόταφοι εἶναι ἐπεξεργασμένοι μὲ ἐπιμέλεια, ἐνῶ στὴν κάτω ἀπόληξη τῆς στήλης σώζεται τμήμα τοῦ ἐμβόλου ποὺ ἐξυπηρετοῦσε τὴ στερέωσή της στὸ ἔδαφος. Ἄδρᾶ δουλεμένη μὲ χονδρὸ βελόνι εἶναι ἡ πίσω πλευρά, ἢ ὅποια πιθανὸν δὲν ἦταν ὀρατὴ. Ἡ ἐπίστεψη τοῦ ἀναγλύφου φέρει σχηματοποιημένο τύμπανο καὶ πιθανὸν ἡμιανθέμιο στὰ ἡμικυκλικά διαμορφωμένα ἀκρωτήρια. Στὸ ἀβαθὲς ἀνάγλυφο πεδίο εἰκονίζονται ἕξι προτομέες (ἀνὰ τρεῖς σὲ δύο ζῶνες), οἱ ὁποῖες ἀποδίδουν τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας. Λόγῃ τῆς διάβρωσης ποὺ παρουσιάζει ἡ ἐπιφάνεια τῆς πλάκας καὶ τῆς κάλυψής της ἀπὸ φαιόχρωμο ἴζημα δὲν διακρίνονται οἱ λεπτομέρειες τῶν μορφῶν. Τὴν ἐπάνω ζώνη καταλαμβάνουν οἱ γονεῖς τῆς οἰκογένειας: Ἀριστερὰ εἰκονίζεται ἕνας ἄνδρας ντυμένος μὲ χιτῶνα καὶ ἱμάτιο ποὺ διακρίνονται στὴ βάση τοῦ λαιμοῦ του. Τὸ πρόσωπό του εἶναι ὠσειδὲς μὲ πλατὺ μέτωπο. Τὰ αὐτιά του εἶναι μεγάλα καὶ πεταχτά, ἐνῶ ἡ κοντὴ κόμη του κάθεται πάνω στὸ κρανίον, ἀφήνοντας ἐλεύθερους τοὺς κροτάφους· ἡ ὕπαρξη κοντοῦ γενιοῦ, ἂν καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξακριβωθεῖ, φαίνεται ἀρκετὰ πιθανή.³² Γυναικεῖα εἶναι ἡ μορφή στὴν δεξιὰ πλευρά. Εἶναι ντυμένη μὲ χιτῶνα καὶ ἱμάτιο· τὸ πρόσωπό της εἶναι

31. Τὸ *gentilicium Aurelius*/Αὐρήλιος παραλείπεται καὶ σὲ ἐπιγραφὲς ποὺ χρονολογοῦνται μετὰ τὸ 212 μ.Χ., ὅπως π.χ. στὸ ἐπιτύμβιο ἀνάγλυφο τοῦ Εὐτυχιανοῦ ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, (Ἐμμ. Βουτυράς, στὸ *ΚΓΜΘ* III, 278-279 ἀρ. 607, α' μισὸ 3^{ου} αἰ. μ.Χ.) καθὼς καὶ σὲ ἐκεῖνα τῶν Διομήδη (Εἰ. Χιώτη, στὸ *ΚΓΜΘ* III, 274-275 ἀρ. 603, β' τέταρτο 3^{ου} αἰ. μ.Χ.), τοῦ Γελασίου (Εἰ. Χιώτη, στὸ *ΚΓΜΘ* III, 277-278 ἀρ. 605, β' τέταρτο 3^{ου} αἰ. μ.Χ.) καὶ τοῦ Σωτηρίχου (Εἰ. Χιώτη, στὸ *ΚΓΜΘ* III, 280-282 ἀρ. 610, μέσα 3^{ου} αἰ. μ.Χ.). Γιὰ τὴν παράλειψη τοῦ *gentilicium* μετὰ τὴν *constitutio Antoniniana* βλ. Buraselis 2007, 98· πρβ. Ἀλλαμανῆ-Σουρῆ 2017, 240.

32. Πρβ. τὴν ἀνδρική μορφή τοῦ ἀναγλύφου Ἐμμ. Βουτυράς, στὸ *ΚΓΜΘ* I, 156-157 ἀρ. 127 (β' τέταρτο 3^{ου} αἰ. μ.Χ.).

ώσειδές και τὰ μαλλιά της χωρίζονται πιθανότατα στο μέσον και χτενίζονται πρὸς τὰ πίσω ἀφήνοντας ἀκάλυπτο τὸ μέτωπο και καλύπτοντας τὸ πάνω μέρος τῶν αὐτιῶν. Ἀνάμεσα στοῦ ζευγάρι και σὲ μικρότερη κλίμακα εἰκονίζεται ἡ προτομή παιδιοῦ. Ἡ κατάσταση διατήρησής της δὲν ἐπιτρέπει τὸν καθορισμὸ τοῦ φύλου του. Ὡστόσο, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐπιγραφή, πρόκειται πιθανότατα γιὰ τὴ θρεπτὴ τῆς οἰκογένειας (βλ. κατωτέρω). Στὴν κάτω ζώνη τοῦ ἀναγλύφου πεδίου εἰκονίζονται τὰ τέκνα τῆς οἰκογένειας. Καλύτερη εἶναι ἡ κατάσταση διατήρησης τῆς δεξιᾶς μορφῆς, ἡ ὁποία ἀποδίδει νεαρὴ γυναίκα. Τὸ πρόσωπό της εἶναι ὡσειδές· τὰ μαλλιά της χωρίζονται στοῦ μέσον και χτενίζονται πρὸς τὰ πίσω· τὸ ἔνδυμα πάνω ἀπὸ τὸ χιτῶνα της πέφτει στοῦς ὤμους και δένεται μπροστὰ στοῦ στήθος.³³ Ἄρκετὰ φθαρμένη εἶναι και ἡ μορφή τοῦ νεαροῦ ἄνδρα στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ, τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ὁποίου ὁμοιάζουν μὲ ἐκεῖνα τῆς ἀνδρικής μορφῆς στὴν ἐπάνω ζώνη. Στοῦ νεώτερο μέλος τῆς οἰκογένειας ἀντιστοιχεῖ ἡ προτομή τοῦ ἀγοριοῦ (:) ποῦ ἀποδίδεται σὲ μικρότερη κλίμακα μεταξὺ τῶν μεγαλύτερων ἀδελφῶν του. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου εἶναι ἄρκετὰ ἀλλοιωμένα. Τὸ πρόσωπό του πάντως ἔχει ὡσειδές σχῆμα, τὰ αὐτιά του εἶναι μεγάλα και ἡ κόμμωσή του κοντὴ. Διαστάσεις: Ὑψος: 1,4 μ. Πλάτος: 0,69 μ. Πάχος: 0,08 μ. Ὑψος γραμμάτων: 0,041-0,043 μ. Διάστιχα: 0,011 μ. (εἰκ. 2)

Κάτω ἀπὸ τὸ ἀνάγλυφο ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή:

Φιλοῦς τῶ ἰδίῳ ἀνδρὶ Ἀλεξάνδρῳ
 και τὰ τέκνα Μαρκιανός, Ἀλ(έ)ξανδρ[ος ;]
 Μαρκιανῆ μνείας χάριν και ἑαυτοῖς
 4 ζῶσι και τῆ θρεπτῆ Καλημέρα^{vacat}

App.cr.: 1. Σώζεται τμήμα τῆς δεξιᾶς γωνίας τοῦ φῖ, τοῦ ὁποίου οἱ δύο στεφάνες ποῦ σχηματίζουν τὸ ἄνω τμήμα του ἔχουν γωνιώδη μορφή³⁴ συμπλήμα Ο+Υ+Σ. || 2. συμπλήματα Τ+Ε, Ο+Σ· Κατὰ τὴ χάραξη τοῦ ὀνόματος Ἀλέξανδρ[ος] στὴ θέση τοῦ ἔψιλον χαραχθηκε ρῶ, ἀβλειψία ἡ ὁποία πιθανῶς διορθώθηκε μὲ χρώμα [τὴν ὑπόδειξη ὀφείλουμε στὴ Χρ. Κοκκινιά]. Ἡ συμπλήρωση τοῦ ὀνόματος ὡς Ἀλεξάνδρ[α], ἂν και

33. Πρβ. τὴ γυναικεῖα μορφή στοῦ ἐπιτύμβιο ἀνάγλυφο τοῦ Διομήδη, βλ. ἄνωτ. σημ. 31.

34. Γιὰ τὴ μορφή τοῦ γράμματος βλ. π.χ. *EKM* II 596 (Εὐρωπός, τέλη 2^{ου}/ἀρχές 3^{ου} αἰ. μ.Χ.), 602 (Εὐρωπός, 199/200 μ.Χ.), 604 (Εὐρωπός, 205/6 μ.Χ.)· *I.Leukopetra* 104 (252/3 μ.Χ.)· Dimitrova 2008, 111-115 ἀρ. 45 εἰκ. 38 (Σαμοθράκη, τέλη 1^{ου}/ἀρχές 2^{ου} αἰ. μ.Χ.) και 121-122 ἀρ. 48 εἰκ. 40 (Σαμοθράκη, 2^{ος}/3^{ος} αἰ. μ.Χ.)· Σβέρκος, Ἀδάμ-Βελῆνη, Τζαναβάρη 2014, 149 σημ. 378 (μὲ παραδείγματα).

δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκλεισθεῖ, δὲν τεκμηριώνεται ἀπὸ τὴν παράσταση τοῦ ἀναγλύφου· συνεπῶς, πιθανότερη φαίνεται ἡ χάραξη τῆς κατάληξης -ος τοῦ ὀνόματος μὲ συμπίλημα τῶν δύο γραμμάτων. || 3. Ὁ χαρακτὴς φαίνεται νὰ ἀπέτυχε ὡς πρὸς τὸν ἀρχικὸ σχεδιασμὸ τῆς χάραξης τοῦ γράμματος ἄλφα σὲ σχέση μετὰ τὸ προηγούμενο *ἰῶτα* στὸ ὄνομα *Μαρκιανή*. Ἀντιλαμβανόμενος τὴ στενότητα τοῦ χώρου ἐπαναχάραξε τὸ γράμμα δεξιότερα· συμπίλημα N+H+M+N+E. || 4. Τὸ *ζήτα* διακρίνεται πολὺ ἀχνὰ στὸ λίθο· συμπιλήματα Ω+Σ, T+H (στὸ ἄρθρο τῆ καὶ στὴν κατάληξη τῆς λέξης *θρεπτῆ*), H+M+E.

Ὁ τύπος τῆς γραφῆς καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων δικαιολογοῦν μίαν χρονολόγηση τῆς στήλης στὰ τέλη τοῦ 2^{ου} καὶ πιθανότατα στὸ ἀ' μισὸ τοῦ 3^{ου} αἰ. μ.Χ. Ἡ χάραξη τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἀρκετὰ ἐπιμελημένη, τὰ γράμματα φέρουν ἔντονους ἀκρέμονες καὶ ἡ χρῆση συμπιλημάτων εἶναι ἰδιαίτερα συχνή. Παράλληλα τὰ γράμματα ἔχουν γωνιώδη καὶ ρομβοειδῆ μορφή. Στὴν πρώτη κατηγορία ἀνήκουν τὰ γράμματα ἄλφα μὲ εὐθεία τὴ μεσαία κεραία, ἔψιλον, μῦ, νῦ, σίγμα, ἐνῶ στὴ δεύτερη τὰ *θητα*, *θμικρον* καὶ *ὠμέγα*.³⁵ Τὴ χρονολόγηση αὐτὴ στηρίζουν καὶ τὰ πορτρέτα τοῦ ἀναγλύφου τῆς στήλης.³⁶

Σύμφωνα μὲ τὸ κείμενο τῆς ἐπιγραφῆς τὸ μνημεῖο ἀνήγειραν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς τους ἡ Φιλοῦς σὲ συνεργασία μὲ τὰ τέκνα τῆς *Μαρκιανῶ*, Ἀλέξανδρο καὶ *Μαρκιανή* γιὰ τὸ σύζυγό τῆς Ἀλέξανδρο καθὼς καὶ γιὰ τὴ *θρεπτῆ* τους *Καλημέρα*. Τὰ πρόσωπα τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἄγνωστα ἀπὸ ἄλλου. Τὸ ὄνομα τῆς συζύγου, Φιλοῦς, ἀνήκει στὴν κατηγορία τῶν γνωστῶν ὀνομάτων μὲ τὴν κατάληξη -οῦς.³⁷ Στὴ Μακεδονία τὸ ἴδιο ὄνομα φέρει κάποια δούλη σὲ ἀπελευθερωτικὴ πράξη ἀπὸ τὴ *Λευκόπετρα* (Νοέμβριος 211 μ.Χ.),³⁸ ἐνῶ στὴν ἴδια

35. Πρβ. π.χ. τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων τῶν ἐπιγραφῶν *I.Beroia* 68 (229 μ.Χ.), 109 (249/250 μ.Χ.) καὶ *Νίγδελης* 2006, 380-382 ἀρ. 9 = *IG X 2.1 Suppl.* 1271 (253/4 μ.Χ.).

36. Ὁ τύπος τῆς κόμμωσης τῆς γυναικείας μορφῆς (μὲ τὴ χωρίστρα στὴ μέση, σὲ μερικὲς περιπτώσεις φαίνεται καὶ ἡ ἀναδιπλωμένη στὴν κορυφὴ τοῦ κρανίου κοτσίδα) στὴν κάτω ζώνη τοῦ ἀναγλύφου, ἀπαντᾶται σὲ παραλλαγὲς σὲ πολλὰ μακεδονικὰ ἀνάγλυφα στὸ β' τέταρτο τοῦ 3^{ου} αἰ. μ.Χ. Βλ. π.χ. τὶς γυναικεῖες μορφὲς στὰ ἀνάγλυφα τῶν *Διομήδη* καὶ *Γελασίου* (σημ. 31), καθὼς καὶ ἐκείνη τῆς *Αὐρηλίας Μάντας* στὸ ἀνάγλυφο *Εἰ. Χιώτη*, στὸ *KGMΘ III*, 275-277 ἀρ. 604.

37. Dubois 2010, 398-421 (*SEG LX 1981· Bull'Épigr* 2011, 84), σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἡ προέλευση τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων σὲ -οῦς εἶναι μίαν «renouvellement de la flexion des noms féminins en ω», ἐνῶ τὰ ἀρσενικὰ ὀνόματα προέρχονται ἀπὸ «restructuration à partir du génitif de noms courts thématiques».

38. *I.Leukopetra* 58. Βλ. καὶ Dubois 2010, 401.

κατηγορία ανήκουν τὰ ὀνόματα Ἀμμιοῦς, Δημητριοῦς, Ἐπιγοῦς, Ἐπικτοῦς, Ζωσαροῦς, Ζωσοῦς, Νανοῦς, Τυχαροῦς κ.ἄ.³⁹ Τὸ ὄνομα Ἀλέξανδρος σχολιάζεται ἤδη στὴν προηγούμενη ἐπιγραφή, ἐνῶ ἡ χρῆση τοῦ ἴδιου ὀνόματος ἀπὸ πατέρα καὶ γιὸ τεκμηριώνεται καὶ ἀπὸ ἄλλα παραδείγματα.⁴⁰ Γνωστὸ στὴ Μακεδονία εἶναι τὸ ὄνομα Μαρκιανός πού φέρει ὁ ἄλλος γιὸς τῆς οἰκογένειας, καθὼς καὶ ἡ μορφή τοῦ θηλυκοῦ (Μαρκιανή) πού φέρει ἡ ἀδελφή του.⁴¹ Ἀνήκει σὰ λατινικὰ *cognomina* μὲ εὐρεία διάδοση σὲ ὀλόκληρο τὸ ρωμαϊκὸ κόσμο.⁴² Νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἐδῶ ἡ παράλειψη τοῦ *gentilicium* Αὐρήλιος, τὸ ὁποῖο ἀπέκτησαν ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι κάτοικοι τῆς αὐτοκρατορίας μετὰ τὸ 212 μ.Χ., ὀφείλεται σὲ προσωπικὴ ἐπιλογὴ τῶν κατόχων τοῦ μνημείου.⁴³

Σπάνιες, τόσο στὴ Μακεδονία, ὅσο καὶ στὸν ὑπόλοιπο ἑλληνο-ρωμαϊκὸ κόσμο, εἶναι οἱ μαρτυρίες τοῦ ὀνόματος Καλημέρα, ὅπως καὶ τοῦ ἀρσενικοῦ Καλήμερος: Στὴ Μακεδονία τὸ ὄνομα Καλιμέρα μαρτυρεῖται σὲ ἐπιτύμβια χριστιανικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴν Ἔδεσσα (5ος/6ος αἰ. μ.Χ.),⁴⁴ ἐνῶ σύμφωνα μὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ἀπὸ τὴ Βέρεια κάποια Καλημερία ἀνήγειρε τὸ ἐπιτύμβιο μνημεῖο τοῦ συζύγου τῆς Πίστου (2^{ος}/3^{ος} αἰ. μ.Χ.).⁴⁵ Ἐκτὸς Μακεδονίας τὸ θηλυκὸ Καλημέρα τεκμηριώνεται μεμονωμένα στὴν Ἀμαθοῦντα τῆς Κύπρου, στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας, στὶς πόλεις τῆς Σικελίας Συρακοῦσαι, Κεντούριπαι καὶ Θέρμαι Ἴμεραῖαι, στὸ Σάλερνον, τὴν Ὄστια, τοὺς Ταρκυνίους καὶ τὴ Λούνα τῆς Ἰταλίας, στὴν Καρχηδόνα, στὴν Thugga (Africa Proconsularis), στὴν Ossonoba τῆς Λουσιτανίας, καὶ μὲ μεγαλύτερη συχνότητα στὴν Τερμησό τῆς Πισιδίας καὶ στὴ Ρώμη,⁴⁶

39. Βλ. *LGNP* IV, s.v. Dubois 2010, 401.

40. Γιὰ τὴ διάδοση τοῦ ὀνόματος Ἀλέξανδρος βλ. ἀνωτ. σημ. 27. Γιὰ τὴν ὁμωνυμία μετὰ τὸν πατέρα καὶ τοῦ υἱοῦ βλ. π.χ. Ἀδάμ-Βελένη, Σβέρκος 2000, 15-17 καὶ ἰδιαίτερα 16 σημ. 58.

41. *LGNP* IV, s.v. Μαρκιανή (5 πρόσωπα), s.v. Μαρκιανός (2) Tataki 2006, 494-495 ἀρ. 85, 630 + *IG* X 2.1 Suppl. 1531.

42. Γιὰ τὴ διάδοση τοῦ ὀνόματος Μαρκιανός/ή (Marcianus/a) βλ. Kajanto 1965, 27, 35, 150 + *LGNP* I-V.C, s.v. (247 + 79 πρόσωπα). Βλ. ἐπίσης τὶς παρατηρήσεις τοῦ Solin 2001β, 191, 194-195, 202.

43. Βλ. ἀνωτ. σημ. 31.

44. *RIChrM* 23 = *SEG* XXXVI 575a = *EKM* II 314.

45. *I.Beroia* 251. Πρβ. *LGNP* IV, s.v.

46. Γιὰ τὶς σχετικὲς μαρτυρίες βλ. *LGNP* I (1), III.A (4), IV (1), V.A (1), V.C (5). *CIL* XIV 1647 (Ὄστια)· *CIL* XI 3501, 6991 (Tarquinii, Luna)· *ILTun* 1147 (Καρχηδών)· Khanoussi, Maurin 2002, 145 ἀρ. 169 (Thugga)· *CIL* II 5146 + p. 1028 (Ossonoba). Γιὰ τὴν παρουσία τοῦ ὀνόματος στὴ Ρώμη βλ. Solin 2003², 101-102 (18).

τὸ δὲ ἀρσενικὸ Καλήμερος στὴ Σπάρτη, τὸ Δορύλαιον τῆς Φρυγίας, τὴν Τερμησό, τὴν Κυρήνη, τὴν Conimbriga τῆς Λουσιτανίας, τὴν Augusta Treverorum, τὴ Βιέννη, τὴ Σισκία τῆς Ἄνω Παννονίας, τὴ Ραβέννα καὶ τὴ Ρώμη.⁴⁷ Στὴν τελευταία μαρτυρεῖται ἐπίσης ὁ τύπος τοῦ θηλυκοῦ Καλημερίς.⁴⁸ Σχετικὰ μὲ τὴν παρουσία καὶ τὴ διασπορὰ τοῦ ὀνόματος ἐνδιαφέρον παρουσιάζει τὸ γεγονός ὅτι αὐτὸ τεκμηριώνεται μὲ μεγαλύτερη συχνότητα στὴ Ρώμη, ὅλες δὲ οἱ μαρτυρίες, τόσο ἀπὸ τὸ ἀνατολικό, ὅσο καὶ ἀπὸ τὸ δυτικὸ τμήμα τῆς αὐτοκρατορίας χρονολογοῦνται στὴν αὐτοκρατορικὴ ἐποχὴ καὶ κάποιες ἀπαντοῦν σὲ χριστιανικὲς ἐπιγραφές.⁴⁹ Σὲ χριστιανικὲς ἐπιγραφές ἀπαντᾷ ἐπίσης τὸ ὄνομα Καλημέριος καὶ Καλημερᾶς.⁵⁰ Ἄν καὶ στὴν πλειονότητα τῶν περιπτώσεων ἡ κοινωνικὴ θέση τῶν φορέων τοῦ ὀνόματος Καλημέρα δὲν μπορεῖ νὰ διευκρινισθεῖ, κάποιιοι ἐξ αὐτῶν εἶναι δοῦλοι ἢ ἀπελεύθεροι.⁵¹

Ὡς γνωστόν, ὡς θρεπτοὶ δηλώνονται τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα γιὰ κάποιον λόγο δὲν ἀνατράφηκαν ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς τους γονεῖς. Ὅπως ἐπισημαίνει πρόσφατα ἡ M. Riel, ὁ ὅρος *θρεπτός/ή* (καὶ ἄλλοι συνώνυμοι) δὲν προσδιορίζει νομικὰ μιὰ συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἕναν ψευδο-νομικὸ ὄρο καὶ τὰ σχετικὰ πρόσωπα μπορεῖ νὰ εἶναι τόσο δουλικῆς καταγωγῆς ὅσο καὶ ἐλεύθεροι.⁵² Ἄν καὶ τὸ νομικὸ status τῶν προσώπων αὐτῶν δὲν μπορεῖ πάντα

47. LGPN I (1 παράδειγμα), III.A (1), V.C (2): Alarcão, Etienne 1976, 100 (Conimbriga-Λουσιτανία): *AnnÉpigr* 1953, 274 = 1994, 1239 = 2008, 920 (Augusta Treverorum): *ILGN* 273 = *AnnÉpigr* 1894, 114 (Βιέννη): *CIL* III 10852 + *AnnÉpigr* 2001, 1631 (Siscia). Γιὰ τὴν παρουσία τοῦ ὀνόματος στὴ Ρώμη βλ. Solin 2003², 101 (4 μαρτυρίες).

48. Solin 2003², 102 (1 μαρτυρία).

49. Χριστιανικὴ εἶναι πιθανότατα ἡ ἐπιγραφή SEG XXIX 1320 = *I.Iznik* 553. Ἐπιπλέον, ὡς ἡ πιστὴ ἢ δούλη τοῦ θεοῦ χαρακτηρίζεται κάποια Καλημέρα σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Βυζάντιον: βλ. σχετικὰ Asdracha 2002, 498-499 ἀρ. 235 (4^{ος}/5^{ος} αἰ. μ.Χ.).

50. Καλημέριος: *I.Prusa* 1098 (Προῦσα): *MAMA* III 40 (Σελεύκεια Κιλικίας): πρβ. καὶ ἀνωτ. σημ. 45 γιὰ τὸ ὄνομα Καλημερία στὴ Βέροια. Καλημερᾶς: LGPN I, s.v. (Ἀρκασειά, 4^{ος}/5^{ος} αἰ. μ.Χ.).

51. Βλ. Solin 2003², 101-102 (ἀπὸ τὰ 18 συνολικὰ πρόσωπα ποὺ φέρουν τὸ ὄνομα Καλημέρα στὴ Ρώμη, 2 εἶναι δουλικῆς καταγωγῆς, ἐνῶ ἡ κοινωνικὴ θέση τῶν ὑπολοίπων δὲν μπορεῖ νὰ διευκρινισθεῖ: ἐπιπλέον, ἀπὸ τὰ τέσσερα πρόσωπα ποὺ φέρουν τὸ ὄνομα Καλήμερος στὴν ἴδια πόλη ἕνας εἶναι δούλος καὶ τέσσερις «*incerti*»). Πρβ. καὶ Solin 1996, 212.

52. Riel 2001β, 156-158 καὶ κυρίως Riel 2009, 93-114 (SEG LVI 2154). Γιὰ τὴν παρουσία τοῦ ὄρου *θρεπτός*, *τρόφιμος* κλπ. στὶς ἐπιγραφές τῆς Μακεδονίας βλ. Ἀδάμ-Βελένη, Σβέρκος 2000, 3-9 ἀρ. 1-2 (ἰδιαίτερα 5 σημ. 12) καὶ Γιούνη 2000, 124-126.

νά διευκρινισθεῖ (δοῦλοι, ἔκθετα τέκνα, ὄρφανά, νόθα, θετὰ ἢ ἀκόμη καὶ φυσικὰ τέκνα), ἢ διάκριση τῆς Καλημέρας στὴν ἐπιγραφή τῆς Μορρύλου ἀπὸ τὰ φυσικὰ τέκνα τῆς οἰκογένειας εἶναι σαφής. Ἡ ἴδια διάκριση ὑπάρχει π.χ. καὶ στὴν ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ἀπὸ τὴ Νέα Μηχανιώνα (Θεσσαλονίκη), τὴν ὁποία οἱ Μελίτων καὶ Κόρραγος ἀνήγειραν στὴ μνήμη τῶν γονέων τους Κορράγου καὶ Δαντου, τῆς ἀδελφῆς τους Νικοῦ καθὼς καὶ τοῦ θρεπτοῦ τῆς οἰκογένειας Παραμόνου (2^{ος} αἰ. μ.Χ.).⁵³

Ἡ ἀνάπτυξη δεσμῶν συμπάθειας μεταξὺ τῆς Καλημέρας καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας, ἢ ὁποία ἐκφράζεται ἐδῶ μὲ τὸν ἐνταφιασμό τους στὸ ἴδιο ταφικὸ μνημεῖο, τεκμηριώνεται σὲ ἄλλες περιπτώσεις εἴτε μέσῳ τῶν χαρακτηρισμῶν *χρηστός, ἀγαθός, γλυκύτατος* κλπ., ποὺ ἀποδίδονται στοὺς θρεπτοὺς, εἴτε μέσῳ τῆς κατασκευῆς ταφικοῦ μνημείου γι' αὐτούς, εἴτε μέσῳ τῆς συμμετοχῆς τῶν θρεπτῶν στὴν κατασκευὴ μνημείων γιὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογένειας, ἢ στὴν περίπτωση θρεπτῶν δούλων μέσῳ τῆς ἀπελευθέρωσής τους.⁵⁴ Ὡς *γλυκυτάτη* χαρακτηρίζει τὴ θρεπτὴ τῆς Αἰλία Θεοδώρα ἢ Αἰλία Πρόκλα σὲ ἐπιτύμβιο βωμὸ ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη (3^{ος} αἰ. μ.Χ.).⁵⁵ τὸ ἐπιτύμβιο μνημεῖο τοῦ Τι(βερίου) Κλαυδίου Ἰλαρίωνα ἀνήγειραν σύμφωνα μὲ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴ Μιέζα οἱ γονεῖς του Ἄνδρόνεικος καὶ Εὐτυχὶς καθὼς καὶ ἡ θρεπτὴ τους Ἰλάρα (2^{ος}/3^{ος} αἰ. μ.Χ.)⁵⁶ ἢ Κασσία Εἰσιὰς κατασκεύασε τὸ ἐπιτύμβιο μνημεῖο τῆς θρεπτῆς τῆς Κοπρίας στὴ Θεσσαλονίκη (2^{ος} αἰ. μ.Χ.)⁵⁷ καὶ ὁ Αὐρήλιος Μακεδὼν τὸ ἐπιτύμβιο μνημεῖο τῆς θρεπτῆς του Πρόκλας, τῶν γονέων του καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἀναγράφονται στὴν ἐπιτύμβια στήλη ἀπὸ τὴ Βέροια (δ' τέταρτο 2^{ου} αἰ. μ.Χ.),⁵⁸ ἐνῶ ἡ Νηρεΐς, κόρη τοῦ Νεικοπολίου ἀπελευθέρωσε

53. SEG XXXVIII 707 = IG X 2.1 Suppl. 1653: Μελίτων καὶ Κόρραγος | Κορράγω τῶ πατρὶ καὶ Δαντου | τῆ μητρὶ καὶ Νικοῦ τῆ ἀδελφῆ μνήμης | χάριν. Παραμόνω τῶ θρεπτῶ. Πρβ. καὶ τὴν ἐπιγραφή IG X 2.1 900 (3^{ος} αἰ. μ.Χ.)

54. Βλ. σχετικὰ καὶ Ricl 2009, 106.

55. Ἀδάμ-Βελένη, Σβέρκος 2000, 3-7 ἀρ. 1 (= SEG L 639· AE 2000, 1313· IG X 2.1 Suppl. 1396). Ὡς ἀγαθοὶ χαρακτηρίζονται π.χ. οἱ θρεπτοὶ στὴν ἀποσπασματικὴ ἐπιγραφή ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη IG X 2.1 552 (2^{ος}/3^{ος} αἰ. μ.Χ.).

56. EKM II 100. Βλ. ἐπίσης IG X 2.1 503 (132/3 μ.Χ.)· IG X 2.1 Suppl. 1392 (2^{ος}/3^{ος} αἰ. μ.Χ.).

57. IG X 2.1 867. Τὰ ἀντίστοιχα παραδείγματα εἶναι ἀρκετὰ· βλ. ἐνδεικτικὰ IG X 2.1 696 (ca. 2^{ος} αἰ. μ.Χ.), 721, 746, 750, 869 (2^{ος}/3^{ος} αἰ. μ.Χ.)· IG X 2.1 Suppl. σελ. 540 s.v. *θρεπτός· I.Beroia* 208 (3^{ος} αἰ. μ.Χ.), 244 (τέλη 2^{ου} αἰ. μ.Χ.)· IG X 2.2 258 (Oreovec/Πελαγονία, 2^{ος}/3^{ος} αἰ. μ.Χ.)· SEG XXXVIII 713 (Barovo-Παιονία, 3^{ος} αἰ. μ.Χ.).

58. Ἀλλαμανῆ-Σουρῆ 2014, 434 ἀρ. 138.

τή θρεπτή της Ζωσίμη καὶ τὴν ἀπαλλάσει –μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσή της– ἀπὸ κάθε κυριότητα (171/2 μ.Χ.);⁵⁹ Γιὰ τὴ συναισθηματικὴ σχέση πού ἀναπτύσσεται ἀνάμεσα στὰ μέλη τῆς πυρηνικῆς οικογένειας καὶ τοὺς θρεπτοὺς ἰδιαίτερα ἐνδεικτικὴ εἶναι μίᾳ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή τῶν πρώιμων βυζαντινῶν χρόνων ἀπὸ τὴ Βέροια. Σ' αὐτὴ ἡ Ἀὐρηλία Ἀριᾶ[---] δηλώνει ὅτι κατασκεύασε τὸ οικογενειακὸ ταφικὸ μνημεῖο ἐξαιτίας τοῦ θανάτου τῆς θρεπτῆς της Γερωντίου, τὴν ὁποία μεγάλωσε στὴν ἀγκαλιά της (στ. 5-8: ... καὶ τὸ γλυκύτατόν μ[ο]υ θρεπτάριν, | ὁ ἐγ[ὼ ἀ]νέθρεψα ὑπ[ὲρ] τὰς ἐμὰς μάλας, Γερόντιν. Ἴδουσα | ὅτι [ἐβ]ίωσε Γερόντ[ιν] ἔτ(η) (ε') ἐποίησα τοῦτο τὸ | κοιμ[ητ]ήριον ἐκ τῶν ιδεῶν μόχθων). Ἡ ἐνέργειά της μάλιστα αὐτὴ τὴν ἔφερε σὲ ἀντιπαράθεση μὲ τὶς κόρες της οἱ ὁποῖες ἀρνήθηκαν νὰ συνεισφέρουν στὴ δαπάνη μὲ συνέπεια ἢ μητέρα τους νὰ ἀπαγορεύσει τὸν ἐνταφιασμό τους στὸ ἴδιο μνημεῖο.⁶⁰

Σύμφωνα μὲ τοὺς Μ.Β. Χατζόπουλο καὶ Λ.Δ. Λουκοπούλου ἐπιγραφικὰ μαρτυροῦνται τὰ ὀνόματα 17 συνολικὰ Μορρυλίων. Ὅλοι ἀκολουθοῦν τὸ ἑλληνικὸ σύστημα ὀνοματοθεσίας καὶ ἀναγράφονται στὶς ἐπιγραφὲς εἴτε μόνον μὲ τὸ ὄνομά τους εἴτε μὲ τὸ ὄνομα καὶ τὸ πατρώνυμό τους.⁶¹ Μὲ ἐξαίρεση τὸ ὄνομα Ἀδύρα πού φέρει ἢ κόρη τοῦ Ἀντιγόνου στὴν ἐπιτύμβια στήλη τοῦ 3^{ου} αἰ. π.Χ. καὶ τὸ ὁποῖο οἱ ἐκδότες τῆς ἐπιγραφῆς θεωροῦν προελληνικὸ –χωρὶς νὰ ἀποκλείεται ὡστόσο ἡ ἐτυμολογικὴ του σύνδεση μὲ τὸ ἐπίθετο ἡδύς/ἄδύς = Ἀδύρα-,⁶² τὰ λοιπὰ πρόσωπα φέρουν ὀνόματα τὰ ὁποῖα «τὰ συνδέουν ἀσφαλῶς ἢ πιθανῶς μὲ τὴν κοιτίδα τοῦ βασιλείου».⁶³ Μὲ βάση τὰ πρόσφατα ἐπιγραφικὰ

59. *I.Leukopetra* 10· βλ. σχετικὰ καὶ Γιούνη 2000, 108. Βλ. ἐπίσης ἐνδεικτικὰ *I.Leukopetra* 21 (Ἰούν. 188 μ.Χ.), 55 (210/11 μ.Χ.), 109 (Ὀκτ. 254 μ.Χ.), 113 (ca. 277/8 μ.Χ.), 131, 134, 138 (μετὰ τὸ 254 μ.Χ.)· *IG X 2.2* 18A (282 μ.Χ.)· *EKM II* 170 (Ἔδεσσα, μετὰ τὸν Ἰανουάριο τοῦ 234 μ.Χ.), 156 (περ. Νοέμβριος 247 μ.Χ.)· *I.Beroia* 49 (181 μ.Χ.).

60. *I.Beroia* 445. Γιὰ τὴν ἐρμηνεία τῆς ἐπιγραφῆς βλ. *RicI* 2001α, 97-104 (*SEG LI* 806· *BullÉpigr* 2003, 358)· πρβ. καὶ *RicI* 2009, 106.

61. Βλ. ἀνωτ. σημ. 26.

62. Βλ. ἀνωτ. σημ. 9· Hatzopoulos, Loukopoulou 1989, 77, 116· πρβ. Hatzopoulos 1996α, 211. Τὴν προέλευση τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τὸ ἡδύς/ἄδύς = Ἀδύρα (πρβ. γλυκὺς - Γλυκύρα) προτείνουν οἱ Brixhe, Panayotou 1992, 134 μὲ σημ. 14. Νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὸ θηλυκὸ ὄνομα Οὐαδύρα, ὡς μητρώνυμο, μαρτυρεῖται σὲ ἐπιτύμβια ἐπιγραφή ἀπὸ τὸ Μοσχοπόταμο Πιερίας (Φυλακαί?), Οἰκονόμος 1915, 35-36 ἀρ. 58 (1^{ος} αἰ. π.Χ.)· πρβ. *LGPN IV*, s.v. καὶ Tatakis 1993, 1462 ἀρ. 5.

63. Hatzopoulos, Loukopoulou 1989, 77, 115-116.

εύρηματα ό αριθμός τών σχετικών προσώπων αυξάνεται στα 29. Παράλληλα εμπλουτίζεται ή ποικιλία τών ονομάτων καθώς στα ήδη γνωστά προστίθενται κατά αλφαβητική σειρά τά Άλέξανδρος (3), Άπολλόδωρος, Άρτεμίδωρος, Άρτέμιν, Ήλιος, Καλημέρα, Φιλοῦς καί τά ρωμαϊκά Μαρκιανή, Μαρκιανός καί Σεκοῦνδα. Όπωςδῆποτε τά πανελλήνια θεοφόρα όνόματα τών αδελφών Άπολλοδώρου καί Άρτεμιδώρου (τό τελευταίο συνδέεται καί με εκείνο τῆς μητέρας τους Άρτέμιν)⁶⁴ αποτελοῦν από έννοιολογική άποψη ζεύγος καθώς παραπέμπουν στο θεϊκό δίδυμο (Άρτεμις/Άπόλλων).⁶⁵ Τό όνομα Ήλιος, τό όποιο φέρει ό πατέρας τῆς ίδιας οικογένειας καί παραδίδεται στην έπιγραφή στο μεταπλαστικό τύπο τῆς δοτικῆς με ἔρρινο έπένθεμα (Ήλιοῦνι),⁶⁶ θα μπορούσε, όπως έπισημαίνει ό Μ. Β. Χατζόπουλος, να συνδεθεῖ με τῆ λατρεία του Ήλιου σε μία περιοχή που κατοικεῖται από Παίονες. Σύμφωνα με τῆ μαρτυρία του Μαξίμου από τῆν Τύρο Παίονες σέβουσιν μεν Ήλιον, ἄγαλμα δὲ Ήλιου Παιονικόν δίσκος βραχῦς ὑπὲρ μακροῦ ξύλου (II 8).⁶⁷

Ήλίας Σβέρκος
Ίόνιο Πανεπιστήμιο/Τμήμα Ίστορίας
sverkos@otenet.gr

Θωμαῆ Σαββοπούλου
Άρχαιολόγος
s.thomaida@yahoo.gr

64. Για τό όνομα Άρτέμιν βλ. Σβέρκος, Τζαναβάρη 2009, 213-218 άρ. 8 καί ιδιαίτερα 216-217.

65. Solin 1990, 19-20. Πρβ. καί Σβέρκος, Τζαναβάρη 2009, 217.

66. Για τό όνομα Ήλιος βλ. καί Jennes 2013, 267-269 (SEG LXIII 1641· BullÉpigr 2014, 528).

67. Βλ. σχετικά Μ.Β. Hatzopoulos, BullÉpigr 1991, 398 καί Σβέρκος, Τζαναβάρη 2009, 200. Τῆν προσωνομία Παιονικὸς φέρει ό Διόνυσος σε αναθηματική έπιγραφή από τῆν περιοχή τῆς Κρηστωνίας: Βουτυράς 1987, 167-173 = SEG XXXVII 561· πρβ. Μ.Β. Hatzopoulos, BullÉpigr 1989, 450· Hatzopoulos, Loukoroulou 1989, 99 με σημ. 3· Papazoglou 1991, 271-274 (SEG XLI 547· BullÉpigr 1992, 327).

Summary

Two unpublished inscribed funerary monuments from Ano Apostoloi (ancient Morrylos) dating to the third century A.D. are presented in this article: The first has been erected by a wife in memory of her husband, while the second was planned as a tomb both for already deceased family members including a household slave (*threpte*) and for future burials. The names of the persons mentioned in both inscriptions, for which full commentary is offered, are to be added to those already known from other inscriptions from ancient Morrylos, thus enriching the city's prosopography.

Βιβλιογραφία - Συντομογραφίες

- Άδάμ-Βελένη, Π., Σβέρκος, Ή. 2000. «Ένεπίγραφοι ταφικοί βωμοί από τη Θεσσαλονίκη», *ΤΕΚΜΗΡΙΑ* 5, 1-34.
- Άλλαμανή-Σουρή, Β. 2014. *Έπιτύμβιες στήλες και ανάγλυφα από τη Βέροια και την περιοχή της*. Θεσσαλονίκη.
- Άλλαμανή-Σουρή, Β. 2017. «Τὸ ἐπιτύμβιο ἀνάγλυφο τῆς Ἀφροδεισίας στὸ Ἀρχαιολογικὸ Μουσεῖο Θεσσαλονίκης», στὸ Ἐμ. Βουτυρᾶς, Ἐ. Παπαγιάννη, Ν. Καζακίδη (ἐπιμ.), *Bonae Gratiae. Μελέτες ρωμαϊκῆς γλυπτικῆς πρὸς τιμὴν τῆς Καθηγήτριας Θεοδοσίας Στεφανίδου-Τιβερίου*. Θεσσαλονίκη, 237-248.
- Βουτυρᾶς, Ἐμμ. 1987. «Μία νέα μαρτυρία γιὰ τοὺς Παίονες», στὸ *Μελέτες γιὰ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα. Πρακτικὰ τῆς 8^{ης} ἐτήσιας συνάντησης τοῦ Τομέα Γλωσσολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, 27-29 Ἀπριλίου 1987. Τιμητικὴ προσφορὰ στὸν Καθηγητὴ John Chadwick*. Θεσσαλονίκη, 167-173.
- Βουτυρᾶς, Ἐμμ. 1993. «Ἡ λατρεία τοῦ Ἀσκληπιοῦ στὴν ἀρχαία Μακεδονία», *Ἀρχαία Μακεδονία* 5 (1989), 251-265.
- Γιούνη, Μ.Σ. 2000. *Provincia Macedonia. Θεσμοὶ ἰδιωτικοῦ δικαίου στὴ Μακεδονία ἐπὶ Ρωμαϊοκρατίας*. Ἀθήνα – Κομοτηνὴ.
- Ζάννης, Ἰ.Α.Γ. 2008. «Ἴωρον», στὸ Ἡ. Σβέρκος (ἐπιμ.), *Β' Πανελλήνιο Συνέδριο Ἐπιγραφικῆς (Πρακτικὰ). Στὴν μνήμη τῆς Φανούλας Παπάζογλου*, Θεσσαλονίκη 24-25 Νοεμβρίου 2001. Θεσσαλονίκη, 97-113.
- ΚΓΜΘ I. Γ. Δεσπίνης, Θ. Στεφανίδου-Τιβερίου, Ἐμμ. Βουτυρᾶς, *Κατάλογος γλυπτῶν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης I*. Θεσσαλονίκη 1997.
- ΚΓΜΘ II. Γ. Δεσπίνης, Θ. Στεφανίδου-Τιβερίου, Ἐμμ. Βουτυρᾶς, *Κατάλογος γλυπτῶν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης II*. Θεσσαλονίκη 2003.
- ΚΓΜΘ III. Γ. Δεσπίνης, Θ. Στεφανίδου-Τιβερίου, Ἐμμ. Βουτυρᾶς (ἐπιμ.), *Κατάλογος γλυπτῶν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Θεσσαλονίκης III*. Θεσσαλονίκη 2010.
- Μάνος, Π. 1966. «Οἱ ἀρχαιολογικοὶ θησαυροὶ τοῦ νομοῦ Κιλκίς», *Ἀριστοτέλης* 10, τεῦχος 55, 56-61.
- Μισαηλίδου-Δεσποτίδου, Β. 1997. *Ἐπιγραφές Ἀρχαίας Μακεδονίας ἀπὸ τὴ Συλλογὴ τῆς ΙΣΤ' Ἐφορείας Προϊστορικῶν καὶ Κλασικῶν Ἀρχαιοτήτων. Κατάλογος τῆς Ἔκθεσης, Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 1997, Κρυπτὴ Στοὰ τῆς Ἀρχαίας Ἀγορᾶς*. Θεσσαλονίκη.

- Νίγδελης, Π.Μ. 2006. *Ἐπιγραφικά Θεσσαλονίκεια. Συμβολή στην πολιτική καὶ κοινωνική ἱστορία τῆς ἀρχαίας Θεσσαλονίκης*. Θεσσαλονίκη.
- Οἰκονόμος, Γ.Π. 1915. *Ἐπιγραφαὶ τῆς Μακεδονίας*. Ἀθήνα.
- Πέτσας, Φ.Μ. 1967. «Χρονικά Ἀρχαιολογικά», *Μακεδονικά* 7 (1966-1967), 277-369.
- Σαββοπούλου, Θ. 1998. *Ἀρχαιολογική περιήγηση στὸ νομὸ Κιλκίς. Ἀπὸ τὰ προϊστορικά μέχρι τὰ παλαιοχριστιανικά χρόνια = An Archaeological Tour of the Prefecture of Kilkis. From the Prehistoric to the Early Christian Period*. Κιλκίς.
- Σαββοπούλου, Θ. 2015. *Ἀρχαιολογική περιήγηση στὸ νομὸ Κιλκίς. Ἀπὸ τὰ προϊστορικά μέχρι τὰ παλαιοχριστιανικά χρόνια = An Archaeological Tour of the Prefecture of Kilkis. From the Prehistoric to the Early Christian Period*. Κιλκίς.
- Σβέρκος, Ἡ., Ἀδάμ-Βελένη, Π., Τζαναβάρη, Κ. 2014. «Ἀπὸ τὴν ἱστορία τῶν μνημείων τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης», στὸ Π. Ἀδάμ-Βελένη, Εὐ. Τσαγκαράκη, Κ. Χατζηνικολάου (ἐπιμ.), *Ραιδεστός - Θεσσαλονίκη. Ἀρχαιότητες σ' ἓνα ταξίδι προσφυγιάς = Rhaidestos-Thessaloniki. Antiquities in a Refugee Journey*. Θεσσαλονίκη, 116-166.
- Σβέρκος, Ἡ., Τζαναβάρη, Κ. 2009. «Νέα ἐπιτύμβια μνημεῖα ἀπὸ τὴ Λητή», *ΑΕ* 148, 183-221.
- Στεφανίδου-Τιβεριίου, Θ. 2009. «Ἐντοιχισμένα ταφικά ἀνάγλυφα στὴ Θεσσαλονίκη. Πρῶτες παρατηρήσεις», στὸ Στ. Δρούγου *et al.* (ἐπιμ.), *Κερμάτια Φιλίας. Τιμητικὸς τόμος γιὰ τὸν Ἰωάννη Τουράτσογλου, τόμ. II. Ἐπιγραφική-Ἀρχαιολογία-Varia*. Ἀθήνα, 387-403.
- Alarcão, J., Etienne, R. 1976. *Fouilles de Conimbriga II: épigraphie et sculpture*. Παρίσι.
- Asdracha, C. 2002. «Inscriptions chrétiennes et proto-byzantines de la Thrace orientale et de l'île d'Imbros (IIIe-VIe siècles). Présentation et commentaire historique», *AD 53A* (1998), 455-521.
- Brixhe, Cl., Panayotou, A. 1992. «Une inscription très courtisée: SEG 24, 548 (Pella)», *ZPE* 91, 129-135.
- Buraselis, K. 2007. *Θεία Δωρεά. Das göttlich-kaiserliche Geschenk. Studien zur Politik der Severer und zur Constitutio Antoniniana*. Βιέννη.
- Chandezon, Chr. 2003. *L'élevage en Grèce (fin V^e-fin Ier s. a.C.). L'apport des sources épigraphiques*, *Scripta antiqua* 5. Μπορντώ.
- Crespo Ortiz de Zárate, S. 2006. «Cognomina y nombres personales relativos al orden en el nacimiento en el norte de Hispania romana», *HAnt* 30, 101-118.
- Decourt, J.C. 1990. «Décret de Pharsale pour une politographie», *ZPE* 81, 163-184.

- Dimitrova, N.M. 2008. *Theoroi and Initiates in Samothrace. The Epigraphical Evidence (Hesperia Suppl. 37)*. Πρίνστον – Νέα Ύερσέη.
- Dubois, L. 2010. «Des anthroponymes en -οῦς», στὸ R.W.V. Catling, F. Marchand (ἐκδ.), *Onomatologos. Studies in Greek Personal Names Presented to Elaine Matthews*. Ὁξφόρδη, 398-421.
- Fittschen Kl., Zanker P. 1983. *Katalog der römischen Porträts in den Capitolinischen Museen und den anderen kommunalen Sammlungen der Stadt Rom*, Bd. III. *Kaiserinnen- und Prinzessinnenbildnisse Frauenporträts, Beiträge zur Erschließung hellenistischer Skulptur und Architektur* 5. Mainz.
- Fittschen Kl., Zanker P. 1985. *Katalog der römischen Porträts in den Capitolinischen Museen und den anderen kommunalen Sammlungen der Stadt Rom*, Bd. I. *Kaiser- und Prinzenbildnisse, Beiträge zur Erschließung hellenistischer Skulptur und Architektur* 3. Mainz.
- Gschnitzer, Fr. 1994. «Zwischen Denkmal und Urkunde. Kaiserzeitliche Neuerungen im Formular der Psephismata», στὸ R. Günther, St. Rebenich (ἐκδ.), *E fontibus haurire. Beiträge zur römischen Geschichte und zu ihren Hilfswissenschaften, Studien zur Geschichte und Kultur des Altertums, Neue Folge* 1. *Monographien* Bd. 8. Paderborn – Μόναχο – Βιέννη – Ζυρίχη, 281-294.
- Hatzopoulos, M.B. 1996α. *Macedonian Institutions under the Kings I: A Historical and Epigraphic Study* (Μελετήματα 22). Ἀθήνα.
- Hatzopoulos, M.B. 1996β. *Macedonian Institutions under the Kings II: Epigraphic Appendix* (Μελετήματα 22). Ἀθήνα.
- Hatzopoulos, M.B. 1997. «L'État macédonien antique : un nouveau visage», *CRAI* 141, 7-25.
- Hatzopoulos, M.B. 2006α. *La Macédoine. Géographie historique – Langue – Cultes et Croyances – Institutions*. Παρίσι.
- Hatzopoulos, M.B. 2006β. «*Quaestiones macedonicae* : Lois, décrets et épistates dans les cités macédoniennes», *Τεκμήρια* 8 (2003/2004), 27-60.
- Hatzopoulos, M.B., Loukopoulou, L.D., 1989. *Morrylos, cité de la Crestonie* (Μελετήματα 7). Ἀθήνα.
- Hennig, D. 1997. «Die Beherbergung von Staatsgästen in der hellenistischen Poleis», *Chiron* 27, 355-368.
- Jennes, G. 2013. «The Name Helios in Graeco-Roman Egypt», *ZPE* 186, 267-269.
- Kajanto, I. 1965. *The Latin Cognomina, Comm. Hum. Litt.* XXXV.2. Ἑλσίνκι.
- Khanoussi, M., Maurin, L. 2002. *Mourir à Dougga. Recueil des inscriptions funéraires*. Μπορντώ – Τύνιδα.

- Nigdelis, P., Sverkos, E. 2009. «Zur Neudefinition des Territoriums einer makedonischen Polis der Kaiserzeit: Der Fall von Bragylos in Krestonia», *ZPE* 169, 163-172.
- Papazoglou, F. 1988. *Les villes de Macédoine à l'époque romaine* (BCH Suppl. XVI). Ἀθήνα – Παρίσι.
- Papazoglou, F. 1991. «Sur les Péoniens à l'époque romaine», *Posebna Izdanja* 95 (*Odjeljenje Društvenih Nauka Knjiga* 27). Σαράγιεβο, 271-274.
- Paschidis, P. 2006. «The Interpretation of Civic Elites and Court Elite in Macedonia», στο Α.-Μ. Guimier-Sorbets, Μ.Β. Hatzopoulos, Υ. Morizot (έκδ.), *Rois, cités, necropoles, institutions, rites et monuments en Macédoine. Actes des colloques de Nanterre (décembre 2002) et d'Athènes (janvier 2004)* (Μελετήματα 45). Ἀθήνα, 251-268.
- Petersen, H. 1963. «The Numeral Praenomina of the Romans», *TAPhA* 93 (1962), 347-354.
- Puech, B. 2004. «Des cités-mères aux métropoles», στο S. Follet (έκδ.), *L'Hellénisme d'époque romaine : Nouveaux documents, nouvelles approches (Ier s. a.C.-IIIe s. p.C.)*. Actes du Colloque international à la mémoire de Louis Robert, Paris 7-8 juillet 2000. Παρίσι, 357-401.
- Rhodes, P.J., Lewis, D.M. 1997. *The Decrees of the Greek States*. Ὁξφόρδη.
- Ricl, M. 2001α. «A Family Quarrel in Early Byzantine Beroea», *SCI* 20, 97-104.
- Ricl, M. 2001β. «Donations of Slaves and Freeborn Children to Deities in Roman Macedonia and Phrygia: A Reconsideration», *Tyche* 16, 127-160.
- Ricl, M. 2009. «Legal and Social Status of *Threptoi* and Related Categories in Narrative and Documentary Sources», στο H.M. Cotton, R.G. Hoyland, J.J. Price, D.J. Wasserstein (έκδ.), *From Hellenism to Islam: Cultural and Linguistic Change in the Roman Near East*. Κάιμπριτζ, 93-114.
- Salomies, O. 2009. «Nomi personali derivati da numerali a Roma», στο P. Rocchetti (έκδ.), *L'onomastica dell'Italia antica. Aspetti Linguistici, Storici, Culturali, Tipologici e Classificatori*, Coll. EFR 413. Ρώμη, 515-531.
- Solin, H. 1990. H. Solin, *Namenpaare. Eine Studie zur römischen Namengebung*, *Comm. Hum. Litt.* 90. Ἐλσίνκι.
- Solin, H. 1996. *Die Stadtrömischen Sklavennamen. Ein Namenbuch*. Στουτγάρδη.
- Solin, H. 2001α. «Zur Geschichte der Namensippe φίλος in der antiken Anthroponymie», στο M. Peachin (έκδ.), *Aspects of Friendship in the Graeco-Roman World. Proceedings of a Conference Held at the Seminar für Alte Geschichte, Heidelberg, on 10-11 June, 2000* (JRA Suppl. 43). Portsmouth, 51-62.

- Solin, H. 2001β. «Latin Cognomina in the Greek East», στὸ O. Salomies (ἔκδ.), *The Greek East in the Roman Context. Proceedings of a Colloquium Organised by the Finnish Institute at Athens, May 21 and 22, 1999*. Ἐλσίνκι, 189-202.
- Solin, H. 2003². *Die griechischen Personennamen in Rom. Ein Namenbuch*. Βερολίνο – Νέα Ὑόρκη.
- Tataki, A.B. 1993. «From the Prosopography of Ancient Macedonia: The Metroonymics», *Ἀρχαία Μακεδονία* 5 (1989), 1453-1471.
- Tataki, A.B. 1998. *Macedonians Abroad. A Contribution to the Prosopography of Ancient Macedonia* (Μελετήματα 26). Ἀθήνα.
- Tataki, A.B. 2006. *The Roman Presence in Macedonia. Evidence from Personal Names* (Μελετήματα 46). Ἀθήνα.
- Thériault, G. 2001α. «Une fête des évergètes en Macédoine», *AncW* 32, 207-213.
- Thériault, G. 2001β. «Remarques sur le culte des magistrats romains en orient», *CEA* 38, 85-95.
- Veligianni, Chr. 1995. «Gazoros und sein Umland. Polis und Komai», *Klio* 77, 139-148.

Εικ. 1. Ἐπιτύμβιο ανάγλυφο τοῦ Ἀλεξάνδρου

Είκ. 2. Ἐπιτύμβια στήλη τῆς οἰκογένειας τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Φιλοῦς

